

เอกสารและผลงานวิจัยที่เก็บข้อมูล

เรื่องราวเกี่ยวกับการจัดโรงเรียนสองผลัดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดโรงเรียนสองผลัด ไม่มีผู้รับรวมและทำการวิจัยไว้อยู่บ้าง ดังนั้นการศึกษาเรื่อง "การเปรียบเทียบมัธยานุบาลของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสองผลัดในเขตกรุงเทพมหานคร ตามการรับรู้ของนักเรียน" ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องราวและผลงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดโรงเรียนสองผลัดโดยแยกเป็นหัวข้อดังนี้

1. การจัดโรงเรียนแบบสองผลัดในประเทศไทย
2. การจัดโรงเรียนแบบสองผลัดในต่างประเทศ
3. ผลงานวิจัยเรื่องการจัดโรงเรียนสองผลัด
4. ผลงานวิจัยเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการจัดโรงเรียนสองผลัดในประเทศไทย
5. ลักษณะการใช้ความแปรปรวนพหุคูณในการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ
ค่านการศึกษา

1. การจัดโรงเรียนแบบสองผลัดในประเทศไทย

การจัดการเรียนการสอนสองผลัด การเพิ่มปริมาณของนักเรียนโดยไม่
เพิ่มอาคารสถานที่原有ทำให้คลาสวิชตั้งกล้าวแล้ว วิชีฟาร์มาณณกัลล์เรียนเพิ่มใหม่ทำที่สูดถึง
เท่ากันที่ การจัดชั้น 2 ผลัด¹

¹ หมายกรรมการโครงการเบิกโรงเรียนสองผลัด, กรมสามัญศึกษา, กระทรวงศึกษา
ธิการ, "คู่มือการจัดโรงเรียนแบบสองผลัด," พฤษภาคม 2517, (อัสดาเนา).

การจัดการเรียนการสอนสองผลลัพธ์ ประกอบไปด้วยหลัก ๓ ประการ คือ การจัดกลุ่มนักเรียนตามผลลัพธ์ การสลับผลลัพธ์ และการแบ่งเวลาเรียน

การจัดกลุ่มนักเรียนเข้าเรียนตามผลลัพธ์ มี 2 แบบ คือ

1. ระดับชั้นเดียว กับ อุปผลลัพธ์เดียวกัน เช่น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ทุกคน เรียนผลลัพธ์ เช่น และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ทุกคนเรียนผลลัพธ์ ภาษา เป็นต้น

2. ระดับชั้นเดียวกัน อุปผลลัพธ์ทางสองผลลัพธ์ เช่น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ จำนวนครึ่งหนึ่งเรียนผลลัพธ์ เช่น อีกครึ่งหนึ่งเรียนผลลัพธ์ ภาษา เป็นอย่างนี้ทุกระดับชั้น

การสลับผลลัพธ์

การแบ่งนักเรียนเป็นรอบเช้าและรอบบ่ายอย่างถาวรสัน្តิ ก่อให้เกิดความรู้สึกแบ่งแยก การวิวัฒนาณ์อยู่ ๆ ดังนั้นการสลับผลลัพธ์ที่ทำให้เกิดความรู้สึกแบ่งแยกมีอยู่อาจทำได้ ๓ แบบคือ

1. แบบประจำผลลัพธ์คงที่ คือจัดให้นักเรียนที่เรียนผลลัพธ์ เช่น หรือผลลัพธ์ ภาษา อุปผลลัพธ์คงที่ปีการศึกษา และสลับผลลัพธ์ในปีหน้าไป

2. แบบสลับผลลัพธ์เป็นภาค คือจัดให้นักเรียนที่เรียนผลลัพธ์ เช่น ในภาคเรียนแรก เรียนผลลัพธ์ ภาษา ในภาคเรียนที่สอง และกลุ่มที่เรียนผลลัพธ์ ภาษา ในภาคเรียนแรก และเรียนผลลัพธ์ เช่น ในภาคเรียนที่สอง

3. แบบสลับผลลัพธ์กันในสัปดาห์ คือกลุ่มนั้นเรียนผลลัพธ์ เช่น ๓ วัน ผลลัพธ์ ภาษา ๓ วัน ในแต่ละสัปดาห์

การแบ่งเวลาเรียนอาจจัดได้ ๓ แบบคือ

1. การแบ่งเวลาจากกัน คือจัดให้ผลลัพธ์ ภาษา เรียนหลังจากผลลัพธ์ เช่น เลิกเรียนแล้ว เช่น ผลลัพธ์ เช่น เรียนระหว่างเวลา 7.15 - 12.00 น. และ ผลลัพธ์ ภาษา เรียนระหว่างเวลา 12.15 - 17.15 น. เรียนสัปดาห์ละ ๖ วัน วันจันทร์ถึงวันเสาร์

2. การแบ่งเวลาให้เหลือมัน ก็อัจฉริยะด้วยเข้าเรียนในช่วงที่ผลักดันอยู่ในช่วงท้าย เช่นผลักเข้าเรียนระหว่างเวลา 7.30 - 13.20 น. และผลักมายเข้าเรียนระหว่างเวลา 11.10 - 17.00น. ถ้าเวลาเหลือมันน้อยก็เรียนสัปดาห์ละ 6 วัน ถ้าเวลาเหลือมันมากก็เรียนสัปดาห์ละ 5 วัน การจัดให้เหลือมันนี้จะช่วยให้ผลักเข้าเรียนสายและผลักมายเลิกเรียนให้เร็วขึ้น
3. ในบางระดับเรียนผลักเดียวตามปกติ เช่น จัตุรัสเรียนผลักที่เช้าและผลักมาย แต่จะเดียวกันก็มีนักเรียนบางระดับ อาจจะเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรียนเหมือนมีผลักเดียวคือระหว่างเวลา 9.00 - 16.00 น เป็นต้น¹

การจัดโรงเรียนแบบสองผลักในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา และสังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร

กองการประถมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้ดำเนินนโยบายจัดโรงเรียนสองผลักชั้นมาตั้งแต่ก่อนปี พ.ศ. 2509 สาเหตุที่สำคัญก็ จำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในโรงเรียนของกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานครมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหานี้ยุบบริหารการศึกษา จึงได้ดำเนินการจัดโรงเรียนแบบสองผลักชั้นในโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนมาก และให้ดำเนินการจัดเรียนมาทุกปี ผลจากการจัดทำให้เกิดปัญหาทาง ๆ เช่น คุณภาพการศึกษาที่ลดลง ความประพฤติเดลาลง เด็กมีเวลาว่างมาก เป็นต้น จึงมีนโยบายพยาบยามลดจำนวนโรงเรียนแบบสองผลัก

¹ สำนักนายกรัฐมนตรี, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และกระทรวงศึกษาธิการ, กรมสามัญศึกษา, "การจัดโรงเรียนมัธยมศึกษาสองผลัก" กรุงเทพมหานคร: 2521, (อัสดาเนา).

ลงเรื่อย ๆ ในปี พ.ศ. 2521 มีโรงเรียนที่เปิดสอนสองผลัดเหลืออยู่เพียง ๓ โรงเรียนเท่านั้น คือ โรงเรียนชัยชนะสังฆาราม โรงเรียนมหาวิหารนวัตกร กรุงเทพมหานคร โรงเรียนกลาโหมอุทิศ จังหวัดนนทบุรี¹ และในปัจจุบันก็เหลือเพียงผลัดเดียว

การจัดโรงเรียนสองผลัดของสำนักการศึกษากรุงเทพมหานครในระดับประถมศึกษา ได้จัดมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2502 เรื่อยมา นับว่าสูญเสียการศึกษา กรุงเทพมหานคร ไปมากยิ่งๆ นานา เนื่องจากความสามารถทำให้นักเรียนมีสติสัมภัติที่เรียนเพียงพอ² การจัดนี้บลปประภูราภูมายภาพด้อยกว่าโรงเรียนที่เปิดสอนตามปกติ เช่น ความประพฤตินักเรียนเสื่อมลง ลุขภาพนักเรียนเลวลง สถานที่คับแคบเป็นต้น ทำให้ฝ่ายบูรพาภารการศึกษาของกรุงเทพมหานคร มีนโยบายที่จะเลิกสอนสองผลัดโดยเด็ดขาด และให้พิจารณาหัวข้อสืดสานวัน โรงเรียนสองผลัดให้น้อยลงและหมดไปในที่สุด³

การจัดโรงเรียนแบบสองผลัด ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

จากการที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชฯ ได้ทรงพระราชนิพัทธ์ประดิษฐ์ประถมศึกษาตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๖๔ เป็นต้นมา ประชาชนก็นิยมส่งบุตรหลานของตน

¹ กระทรวงศึกษาธิการ, กรมสามัญศึกษา, กองการประถมศึกษา. "รายชื่อโรงเรียนประถมศึกษา กองการประถมศึกษา" 2521. (อัคสานา)

² สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร, กองวิชาการ, การศึกษาวิเคราะห์โรงเรืองการสอนสองผลัด (กรุงเทพมหานคร: สำนักการศึกษา, กรุงเทพมหานคร, 2519)

³ สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร "การประชุมสัมมนาเรื่องการสอนสองผลัด" เอกสารการประชุมสัมมนา, ๒ มิถุนายน ๒๕๒๐.

ของตนเข้ารับการศึกษาจากโรงเรียน ทำให้จำนวนนักเรียน พ.ศ. 2495 มีจำนวนนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษามากกว่า 405,000 คน และส่วนใหญ่ของนักเรียนเหล่านี้มีความต้องการที่จะศึกษาต่อในชั้นมัธยม¹ ในขณะนั้น กรมวิสามัญศึกษา ได้ดำเนินการวางแผนที่จะพยายามสร้างอาคารชั้นราวก จ้างครุพัฒน์เพิ่มเติม เพื่อสามารถรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในชั้นมัธยมศึกษา แต่ในปี พ.ศ. 2497 คณะรัฐมนตรีไม่อนุมัติให้สร้างอาคารเรียนชั้นราวก กระทรวงศึกษาธิการ จึงให้ทางแก้ไขรายวิชาระดับโรงเรียนเป็นแบบสองผลัดซึ่งเพื่อแก้ไขปัญหาจำนวนนักเรียนที่ไม่ที่เรียน และเพื่อประหยัดงบประมาณในการก่อสร้างอาคารและข้ออุปกรณ์การสอนอื่น ๆ โรงเรียนระบบสองผลัดในโรงเรียนมัธยมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้เกิดขึ้นเป็นครั้งแรกในประเทศไทยในปี พ.ศ. 2492

ดำเนินช่วงระยะเวลาจัดโรงเรียนมัธยมแบบสองผลัดไม่ได้เป็นไปโดยตลอด มีการเดิกจักรังสีในปี พ.ศ. 2517 ให้มีการเริ่มจัดขึ้นใหม่อีก หันนี้เนื่องจากปริมาณนักเรียนเพิ่มขึ้น รัฐบาลได้สามารถจัดสร้างงบประมาณ เพื่อก่อสร้างอาคารสถานที่ วัดคุณอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อรองรับจำนวนนักเรียนที่เพิ่มขึ้น² จึงดำเนินการจัดโรงเรียนระบบสองผลัดขึ้น ในปีการศึกษา 2523 มีโรงเรียนมัธยมศึกษาสองผลัดในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 54 โรง ส่วนภูมิภาคจำนวน 13 โรง รวม

¹ Thailand, Bangkok, Ministry of Education, Department of Education Techniques (Research Division), Secondary Education in Thailand General and Vocational Report to the United Nations Educational Scientific and Cultural Organization, (Bangkok: Ministry of Education 1959), P.38.

² สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, "การจัดโรงเรียนมัธยมศึกษาสองผลัด," เอกสารประจำปีการสัมมนา, 6 - 7 กุมภาพันธ์ 2521.

หงส์ 67 โรง¹

การจัดโรงเรียนระบบสองผลักในสถานศึกษาของกรมอาชีวศึกษา

ในสมัยเริ่มตั้งโรงเรียนอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษาต้องเผชิญกับอุปสรรคหนักใหญ่ อย่างเช่น กรรมไม่เพียงพอ บุคลากรองนักเรียนไม่นิยมส่งบุตรหลานเข้ารับการศึกษา การบริหารงานซับซ้อน เพราะมีโรงเรียนอาชีวศึกษาหลายประเภท กรมอาชีวศึกษาจึงจัดตั้งอุปสรรคทั้งกล่าว ด้วยการเปิดแผนกฝึกหัดครูประถมและนักเรียนอาชีวศึกษา ยกมาตั้งฐานการสอนให้สูงขึ้น จึงมีจำนวนนักเรียนอาชีวศึกษาสูงขึ้น² เป็นลำดับทุกปี ในปี พ.ศ. 2505 มีจำนวนนักเรียนอาชีวศึกษา หลักสูตร 2 ปีเพิ่มมากขึ้น ผู้บริหารการศึกษาจึงให้แก่ผู้อำนวยการจัดซื้อเรียนรับนายเพิ่มขึ้น และยังมีนักเรียนอาชีวศึกษาที่จบหลักสูตร 2 ปี ทอง การเรียนต่อซึ่งมีทั้ง 3 มากขึ้น กรมอาชีวศึกษา จึงดำเนินการเปิดสอนเรียนรับนายขึ้นอีก รวมจำนวนนักเรียนรับนายขึ้นเป็นที่ 1 - 3 หงส์ 797,571 คน³ ทำให้สามารถแก้ไขได้ นักเรียนใหม่ที่เรียนได้อย่างดี

การดำเนินการจัดซื้อเรียนรับเข้าและรับนายของกรมอาชีวศึกษา ได้ดำเนินนโยบายมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2505 มาจนถึงปี 2522 และในปีมีจำนวนนักเรียนอาชีวศึกษา รับนายระดับขั้นปีที่ 1 - 3 จำนวน 27,863 คน⁴

¹ กระทรวงศึกษาธิการ, กรมสามัญศึกษา, กองการมัธยมศึกษา. "บัญชีจัดสรรงบประมาณรายจ่ายตามแผนการสอนผลักนายปีการศึกษา 2523" (อัลฟาร์)

² รอง ศยามานนท์, ประวัติกระทรวงศึกษาธิการ (พระนคร: โรงพิมพ์ครุสภาก, 2495) หน้า 152.

³

Ministry of Education, Education in 1962 Thailand
(Bangkok: Kurusapha, 1965), P. 41.

⁴ กระทรวงศึกษาธิการ, กรมอาชีวศึกษา, "รายงานประจำปีการศึกษา 2522," (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์กรมการศศนา, 2522), หน้า 128-132.

จากที่กล่าวมาแล้วพอสรุปได้ว่า โรงเรียนที่เปิดสอนสองผลักในประเทศไทยในนั้น มีสังกัดทาง ๆ กัน คือ สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร กรมสามัญศึกษา และกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

2. การจัดโรงเรียนระบบสองผลักในทางประเทศ

ผู้วิจัยได้รวบรวมเรื่องราวเกี่ยวกับโรงเรียนสองผลัก ในทางประเทศจาก เอกสาร บทกวาม และหนังสือ มีการจัดในประเทศไทยทาง ๆ ต่อไปนี้คือ

1. ประเทศสหรัฐอเมริกา

สหรัฐอเมริกา เป็นประเทศที่เจริญก้าวหน้าทางการศึกษา การจัดการศึกษาเป็นสิ่งของแต่ละมลรัฐ ทั้งนั้นแต่ละมลรัฐจึงจัดการศึกษาทั่วบุรีเเบบๆ ๆ กันไปตาม เหตุการณ์และความจำเป็น ในปี พ.ศ. 2396 การจัดการศึกษาของมลรัฐ อินเดียนา (Indiana) และมิชิแกน (Michigan) มีนโยบายจัดการศึกษาให้ประชาชน โดยไม่มีค่าใช้จ่าย ประชาชนจึงนิยมลงบุคคลานเข้าเรียนเป็นจำนวนมาก ก่อมาในปี พ.ศ. 24 ณ เมือง แกร์ย (Gary) มลรัฐอินเดียนา มีจำนวนนักเรียนประมาณ ศึกษามาก จนในสามารถสร้างโรงเรียน เพิ่มอุปกรณ์ และเพิ่มจำนวนครูได้ เจ้าหน้าที่ ฝ่ายการศึกษาจึงแกบัญชาโดยจัดแบ่งนักเรียนในแต่ละโรงเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ โดย กลุ่มนั้นเข้าห้องเรียน อีกกลุ่มนั้น จะเรียนอยู่นอกห้องเรียน โดยเรียนวิชาที่เรียกว่า Education & Occupations เป็นวิชา กิจกรรมนอกห้องเรียน ซึ่งมี คุณครู รองเพลง ขับร้อง ละคอน วาทรูป กัตตรูป กัตกระดาษ ปลูกถนน เป็นต้น แต่ก็ต้องทำ แกล้วนักเรียนที่จะผลักกันเป็นพวง ๆ ไป การเรียนแบบผลักกันเข้าพวงนี้เรียกว่า Platoon System หรือ Gary System

ต่อมาในพุทธศตวรรษ เดียวกันนี้ ที่เมืองทิหรอยล์ ซึ่งเป็นเมืองอุตสาหกรรมใหญ่ ในมลรัฐมิชิแกน มีจำนวนนักเรียนประมาณมากขึ้น เกินกว่าสถาที่ทางการคาดไว้ โรงเรียน และทูรูป ไม่พอกับจำนวนนักเรียน จึงให้จัดโรงเรียนเป็นแบบแกร์ (Gary System)

ตอนภาคแปลงเป็นแบบ Part Time Schools ชั่งภายในโรงเรียนหนัง ๆ จะแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 พาก โดยให้พากหนึ่งเรียนก่อนเข้า อีกพากหนึ่งเรียนก่อนบ่าย การจัดแบบนี้เท่าที่จำปารากฎว่ามีผลเสียก็อ วันหนึ่งเท็จไถเรียนเพียง 4 - 5 ชั่วโมงเท่านั้น เท็จขาดเวลาทำกิจกรรมทาง ๆ

ประเทศกรกี

การประเมินศึกษาในตุรกีเป็นการศึกษาภาคบังคับ รัฐธรรมนูญตุรกี 87 เขียนไว้ว่า "การประเมินศึกษาเป็นการศึกษาภาคบังคับ และเป็นการศึกษาให้เปล่าแก่ ชาวตุรกีทุกคน" โดยเหตุนี้กระทรวงศึกษาธิการของตุรกี จึงมีภาระหนักในการจัดหาสถานที่เรียนให้แก่เด็ก ๆ เพราะตามสิทธิปารากฎว่าตุรกีเป็นประเทศหนึ่งที่มีอัตราการเกิดของพลเมืองสูงสุดในโลก

การประเมินศึกษาที่จังหวัด Eskishehir ที่เป็นจังหวัดที่เจริญมาก เป็นเมืองอุตสาหกรรม มีพลเมืองเพิ่มมากขึ้นจำนวนโรงเรียนไม่เพียงพอ กับจำนวนนักเรียน โรงเรียนในเมืองนี้จะทองเบ็ดสอนสองผลัด เพื่อให้นักเรียนที่เรียนโรงเรียนที่เบิดสอนผลัด เช่น Yunus และ Emrese มีวิธีการที่อ เบิกผลัดเข้าและผลัดบาย ครูที่เข้าสอนเปลี่ยนชุก กัน แต่ครูใหญ่ทองทำงานถึงสองผลัด และช่วยสอนบางวิชา แต่การเบิดโรงเรียนวิชานี้ไม่แท้จริงเป็นกองทำพระสถานที่เรียนมีไม่เพียงพอ กับจำนวนนักเรียนที่เพิ่มขึ้นทุกวี่2

1. เกษธง ปภาวิสัย "ปัญหาเรื่องโรงเรียนไม่พอในสหรัฐอเมริกา" ศูนย์ศึกษา 1 (พฤษภาคม 2497): 26-27.

2. จันทร์ รัตนสิน, "โรงเรียนประเมินศึกษาในตุรกี" ศูนย์ศึกษา 1 (สิงหาคม 2497): 35, 42.

ประเทศฟิลิปปินส์

การศึกษาของฟิลิปปินส์ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเตรียมคนให้รักปักษ์ของตนเอง และยกฐานะให้ดีขึ้น ใน พ.ศ. 2473 ฟิลิปปินส์สถาบันการแพทย์ทางเพرمูกิจ กองการรัฐบาลจึงให้วางแผนพัฒนาเพرمูกิจของประเทศไทยให้ดีขึ้น โดยมุ่งผลิตและจัดการ ศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษาทางอุตสาหกรรม ประชารชนทั้งหมด นิยมส่งบุตรหลานเข้ารับการศึกษาในระบบนี้การศึกษาพัฒนาอย่างรวดเร็ว¹

ในระยะต่อมาฟิลิปปินส์ มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงรัฐบาล งบประมาณทาง การศึกษาถูกตัดเหลือน้อยลง แท่นจำนวนนักเรียนลดลงมีนาคราช ผู้บริหารการศึกษาจึงแก้ ปัญหาหัวการเปลี่ยนจาก ชั้นประถม 7 ปี เหลือ 6 ปี ในปี พ.ศ. 2482-2483 ให้ ดำเนินการจัดโครงเรียนสองผลลัพธ์ ฟิลิปปินส์จึงมีโครงเรียนสองผลลัพธ์คือเป็นคุณภาพ²

ประเทศมาเลเซีย

การแบ่งโรงเรียนในมาเลเซีย ต้องให้ให้ความสำคัญเด่นๆ เช่นนิยมการสอนด้วยภาษาที่เป็นสื่อการสอน (Medium of Instruction) ในโรงเรียนมี ห้องน้ำ

¹

Francis Wong Hay Kee, Comparative Studies in Southeast

Asian Education. (Kuala Lumpur; Heinemann Education Books Asia, Ltd, 1971), P.59-60.

²

T w g Miller, "Education in the Philippines," in Education in South - East Asia, (Sydney: Tan Novak Publish Inc., 1968), P.94.

โรงเรียนในประเทศไทยเดิมจึงแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภทใหญ่ ๆ คือ โรงเรียนอังกฤษ (English Medium School) โรงเรียนจีน (Chinese Medium School) โรงเรียนมลายู (Malay Medium School) และโรงเรียนอินเดีย¹ (Indian Medium School) ในจำนวนโรงเรียนเหล่านี้ โรงเรียนอังกฤษเป็นโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนมาก โรงเรียนประณัชปักษ์ไม่มีเด็กอังกฤษ แต่เป็นเด็กที่มาจากโรงเรียนมลายา โรงเรียนจีน และโรงเรียนอินเดียที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยเข้าเรียน คนไทยที่นิยมสูงบุตรหลานไปโรงเรียนนั้นส่วนมากไปเข้าโรงเรียนในโรงเรียนประเภทนี้ จำนวนนักเรียนในโรงเรียนอังกฤษเพิ่มมากขึ้นทุกปี โดยเฉพาะระดับชั้นมัธยม ดังนั้นจึงทำให้โรงเรียนอังกฤษประสบปัญหารื่องงบประมาณ ในการสร้างอาคารสถานที่ไม่เพียงพอ จากปัญหานี้才ได้แก้ไขโดยการจัดโรงเรียนสองผลักเรียกว่าโรงเรียนสองรอบ คือมีที่ดำเนินงานในอาคารเดียวกัน นักเรียนชุดแรกเริ่มเรียนเวลา 8.00 - 13.00 น นักเรียนชุดหลังเริ่มเรียนเวลา 13.00 - 18.00 น โดยมีครูสองชุด ซึ่ง เป็นระบบการจัดโรงเรียนสองผลักเหมือนในประเทศไทยที่จัดขึ้น²

จากการจัดโรงเรียนสองผลักในต่างประเทศ พอดีรุ่มได้ว่า เมืองจากชาติบุรุษมาญี่ปุ่นสร้างอาคารสถานที่ เพื่อการจัดอุปกรณ์และห้องครัวเพิ่มขึ้นให้เพียงพอ จึงได้มีการจัดโรงเรียนแบบสองผลักเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าว เมื่อนักเรียนวิธีการแก้ปัญหาของโรงเรียนในประเทศไทย

¹ อมรน สันกีบาล, การศึกษาของประเทศไทยในอดีต (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอดีตนสโตร์, 2520), หน้า 115.

² บุญถึง แวนหานา, "การศึกษาของสหพันธ์รัฐมาลายา," วิทยาสาร 64 (กรกฎาคม 2508): 362-363.

3. ผลงานวิจัยเรื่องการจัดโรงเรียนสองผลัก

พ.ศ. 2501 เนื่า จารุพันธ์ ไชยการศึกษาเรื่อง โรงเรียนสองผลัก ในทศนะอาจารย์ใหญ่ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในโรงเรียนสองผลัก โดยใช้วิธีสัมภาษณ์จากอาจารย์ใหญ่โรงเรียนมหิดลศึกษาสองผลัก 12 โรง เพื่อศึกษา ทัศนคติและความคิดเห็นของอาจารย์ใหญ่ สรุปผลคืออาจารย์ส่วนมากต้องการให้เลิกโรงเรียนสองผลัก และปัญหาที่เกิดจากการจัดโรงเรียนสองผลัก มีดังนี้

1. การเรียนสองนักเรียนผลักเข้าและผลักบ่ายไม่ได้ผลเท่าที่ควรเนื่องจากนักเรียนมากขึ้น ครูไม่สามารถเอาใจใส่นักเรียนได้ทั่วถึง ทำให้เด็กมีโอกาสหนีเรียนมากขึ้น
2. ความประพฤติของนักเรียนแคลง ครูแต่ไม่ทั่วถึง เชรานักเรียนมีมาก โรงเรียนไม่ได้จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้นักเรียนมีเวลาอยู่บ้านมาก และบุปผาของทำงานนอกบ้านไม่มีเวลาครุและครั่งวันมาก
3. สุขภาพของนักเรียนแคลง เพราะนักเรียนต้องรับโรงเรียนตลอดเวลา รอนเข้าไม่ได้รับประทานอาหาร ส่วนรอบบ่ายเด็กเบ็นไม่ได้ออกกำลังกาย
4. นักเรียนขาดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น พลศึกษา อนุภาคชาติ อุูกเลือก
5. การบริหารของอาจารย์ใหญ่มีปัญหาคือ การบุปผาของครูมากขึ้น เพราะครูมีมากขึ้น ความสัมพันธ์ของครูอย่างดูแลนักเรียนไม่ทั่วถึง จัดการงานสอนยากไม่เข้าตามหลักการ เช่น วิชาคำนวณเลขอยู่ในโรงเรียนผลักเข้าและผลักบ่ายไม่รับผิดชอบเรื่องความสะอาด ไม่มีเจ้าจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ขาดงบประมาณส่วนที่ 1

¹ เนื่า จารุพันธ์, "โรงเรียนสองผลักในทศนะของอาจารย์ใหญ่" (วิทยานิพนธ์ปริญญาศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2501).

พ.ศ. 2520 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และกรมสามัญศึกษา ได้ทำการวิจัยเรื่องการจัดโรงเรียนมัธยมศึกษาสองผลลัพธ์ ในท่านการจัดรูปแบบที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับสภาพของแต่ละโรงเรียน และปัญหาของโรงเรียนมัธยมที่จัดแบบสองผลลัพธ์ จากกลุ่มตัวอย่าง 27 โรงเรียน ใช้แบบสำรวจ 6 แบบ ที่ออกแบบสำรวจข้อมูลทั่วไป แบบสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครุภารกิจ การศึกษา นักเรียนและผู้ปกครอง

ผลการวิจัยสรุปให้ดังนี้

1. **รูปแบบการจัดโรงเรียนสองผลลัพธ์มีดังนี้**
 - ก. การจัดกลุ่ม มี 2 แบบคือ ระดับชั้นเดียวกันอยู่ผลลัพธ์เดียวกัน และระดับชั้นเดียวกันอยู่ห้องสองผลลัพธ์
 - ข. การจัดสับผลลัพธ์มี 3 แบบคือ ประจำบล็อกละหมื่น สับผลลัพธ์เป็นภาค และสับฉันเป็นผลลัพธ์ในรอบสัปดาห์
 - ก. การแบ่งเวลาเรียนมี 3 แบบคือ แบบเวลาขาดจากกัน แบบเหตุอ่อน เวลา และแบบมีรอบปักตี
2. **ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบ สรุปให้ดังนี้**
 - ก. การแบ่งกลุ่มนักเรียนเข้าผลลัพธ์ แยกออกเป็น
 - แบบให้ระดับชั้นเดียวกันอยู่ห้องสองผลลัพธ์ แบบนี้ทำให้สะดวกในการจัดเรียน ทราบปัญหาทุกระดับชั้น สะดวกในการเรียนการสอน
 - แบบให้ระดับชั้นเดียวกันอยู่ผลลัพธ์เดียวกัน ทำให้สะดวกในการเรียน การสอน การปักต่อง และนักเรียนไม่มีปั๊มค้อยในระดับเดียวกัน
 - ข. การจัดแบบสับผลลัพธ์ แยกออกเป็น
 - แบบประจำบล็อกละหมื่น ทำให้นักเรียนเกิดความเคยชิน ไม่ต้องปรับตัวเรื่องเวลาเรียน สะดวกต่อการจัดกิจกรรม การปักต่องไม่เกิดความสับสนในแต่ละระดับ

- แบบสลับกันเป็นภาค ทำให้นักเรียนไม่เกิดเบื่อโดยได้เปลี่ยนบรรยากาศ เกิดความกระตือรือร้น
- แบบสลับผลัดในสัปดาห์ เป็นการบุคคลิธรรม นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น

๒. การแบ่งเวลา

- แบบแบ่งชาติจากกัน ทำให้สังคมในการปกครองจัดกิจกรรมครูและนักเรียนมีเวลาว่างที่จะศึกษาและทำกิจกรรม
- แบบเหลือเวลา ทำให้ระหว่างเวลาเรียนไม่เข้าหรือเย็นจนเกินไป นักเรียนสองผลัคท์มีโอกาสทำกิจกรรมรวมกัน การประชุมครูและนักเรียนทำให้สังคม
- แบบเวลาขาดจากกันและมีปักพิถวย ผู้บริหารและครูมีแนวโน้มของเวลาขาดจากกัน

๓. ปัญหาของโรงเรียนสองผลัคท์มีตั้งนี้ คือ

1. ปัญหาเกิดแก่บุหริหารมากที่สุด ทางท่านการปกครองครูและนักเรียน การเรียนการสอน ภาคตอบแทน และการจัดแบบให้นักเรียนอยู่รูบทับชั้นหนึ่ง ๆ มีผลลัพธ์ปักพิถวยมาก
2. นักเรียน ระเบียบวินัย ความประพฤติ ผลการเรียนจะตอบกว่านักเรียนผลัคท์เดียว เนื่องจากมีเวลาว่างมาก นักเรียนไม่เกรพเว่อฟักครู ผลัคท์อื่น ครูนักเรียนมีความรับผิดชอบน้อยลง
3. อุปกรณ์สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกว่ามีสังคม ขาดห้องพิเศษ ห้องพักห้องทำงานส่วนตัว ห้องเรียน สนาม โรงพลศึกษา ห้องสมุด สำหรับนักเรียน การทำความสะอาดห้องเรียนล้าบาก¹

¹ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และกรมสามัญศึกษา, "การจัดโรงเรียนมัธยมศึกษาสองผลัค" เอกสารประกอบการสอน, 6-7 กุมภาพันธ์ 2521.

พ.ศ. 2519 กองวิชาการ สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร ได้ศึกษาวิเคราะห์
เรื่องการสอนสองผลลัพธ์ จากกลุ่มคัวอุปยังประชารัตน์ ครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ ครูรองนาย
และรองนาย ผู้ปักธง และนักการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า

1. คุณภาพการศึกษาของนักเรียนทำลง เนื่องจากนักเรียนรอบเข้าถูกนักเรียน
รอบมายส่งเสียงรบกวนขณะเรียน ครูมีให้เตรียมการสอนมากขึ้น
2. ความประพฤติของนักเรียนเลวลง เนื่องจากนักเรียนมีเวลาว่างมาก
อาจใช้เวลาไปในทางเสื่อมเสีย ซึ่งส่วนมากเป็นนักเรียนประถมปลาย แต่นักเรียนรอบ
เข้าและรอบนายไม่แบ่งพากัน
3. การเดินทาง ครูและนักเรียนรอบเข้ามามาไม่ทันเวลา ส่วนครูและนักเรียน
รอบนายกดับบ้านเป็นเกินไป แทบทะลอนสองผลลัพธ์ขาดปัญหาการจราจร
4. การบริหารโรงเรียน มีปัญหาด้านการควบคุมนักเรียนเชิงออกนอกวิ่ง
โรงเรียน ครูส่วนมากมีความพยายามให้ให้เลิกสอนสองผลลัพธ์ ส่วนครاتอนแทนที่ให้ครูใหญ่
ผู้ช่วยครูใหญ่ และการโรงครัวใหญ่ และความมีการเลื่อนครูใหญ่ ผู้ช่วย เพื่อให้เกิด
ความเป็นธรรมแก่การรับค่าตอบแทน
5. ผู้ปักธงของนักเรียนห้องการใหญ่ครหланเรียนเต็มวัน ไม่เห็นด้วยกับการ
สอนสองผลลัพธ์
6. สุขภาพของนักเรียนเลวลง เนื่องจากนักเรียนโรงเรียนโดยมีโครงสร้างอาหาร
อาหาร
7. การสอนสองผลลัพธ์ทำให้เกิดเป็นมารยาทชนบทครอบครัวในการช่วยทำงานบ้าน¹

¹ สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร, กองวิชาการ, การศึกษาวิเคราะห์เรื่อง

การสอนสองผลลัพธ์, (กรุงเทพมหานคร; สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร, 2519).

พ.ศ. 2521 สมรima เกษมศิริสวัสดิ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อการจัดโรงเรียนแบบสองผลลัพธ์ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร" โดยใช้แบบสำรวจความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับการจัดโรงเรียนสองผลลัพธ์ จากโรงเรียนประถมศึกษาสองผลลัพธ์ สังกัดกรุงเทพมหานคร สรุปผลให้ดังนี้ คือ

1. ครูรอบรู้และรอบบ่ายใจเวลาจากการสอนตรวจงานนักเรียน และช่วยไม่ปฏิบัติราชการใชเวลาพักผ่อน นักเรียนรอบรู้และรอบบ่ายจะชวยงานบ้านขณะอยู่บ้าน โรงเรียนขนาดกลางจะเปิดรอบเข้ามาหากวารอบบ่าย

2. อาคารสถานที่โรงเรียนประถมศึกษาแบบสองผลลัพธ์ มีจำนวนน้อยไม่เพียงพอ กับจำนวนนักเรียน

3. นักเรียนสนใจเรียนวิชาในชั้นไม่ลงสุดท้ายน้อย ในครอຍคนคิดความรู้ และไม่ค่อยปรึกษาครูในเรื่องส่วนตัว การมาโรงเรียนครึ่งวันมีผลกระทบต่อความประพฤติของนักเรียนน้อย นักเรียนนุชชาติเรียนวันเสาร์มาก ครูผู้ปกครองและนักเรียนต้องการมาเรียนเต็มวัน

4. โรงเรียนจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรทางค้านวิชาการ และสันทนาการให้แก่เด็กนักเรียนน้อย

5. โรงเรียนจัดบริการตรวจสุขภาพ แจกหนังสือเรียน แจกอุปกรณ์การเรียน แก่นักเรียนมาก สวนบริการอื่น ๆ น้อย

6. นักเรียนรอบรู้และบ่ายไม่ค่อยมีพักผ่อน ก่อนและหลังเลิกเรียนนักเรียน มีความผูกพันกับโรงเรียนน้อย

7. ครูและนักเรียนส่วนใหญ่มีความต้องการให้โรงเรียนเปิดสอนเต็มวันและปรับปรุงสภาพทาง ๆ ในโรงเรียนให้ดีขึ้นทุกท่าน¹

¹ สมรima เกษมศิริสวัสดิ์, "ความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อการจัดโรงเรียนแบบสองผลลัพธ์ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา มัธยศึกษาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521).

4. ผลงานวิจัยเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการจัดโรงเรียนสองผลลัพธ์

พ.ศ. 2514 พրพราว จันทร์อุย เย็น ให้ทำการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลการเรียนคณิตศาสตร์ระหว่างนักเรียนรอบเข้าและรอบบาย ชั้นปีระดับปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลนราธิวาลกรุงเทพ ไทย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบทดสอบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนเลขคณิตระดับปีระดับชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. นักเรียนรอบบายมีความสามารถในการเรียนเลขคณิตที่กว้างนักเรียนรอบเข้า
2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสามารถในการเรียนเลขคณิตไม่แตกต่างกัน
3. นักเรียนชายรอบเข้าและนักเรียนชายรอบบายมีความสามารถในการเรียนคณิตศาสตร์ไม่แตกต่างกัน
4. นักเรียนหญิงรอบบายมีความสามารถในการเรียนเลขคณิตที่กว้างนักเรียนหญิงรอบเข้า

จากผลการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้คงขอสูงเกตุว่า นักเรียนรอบบายมีความสามารถในการเรียนเลขคณิตที่กว้างนักเรียนรอบเข้าทั้งนี้เนื่องมาจากการสามารถของกู และสติปัญญาของนักเรียนที่แตกต่างกัน¹

2521 โภเนศ จันทร์เกษ ให้ทำการวิจัยเรื่อง "การใช้เวลาว่างของนักเรียนสองผลลัพธ์ที่มีความต้องการต่อไป" โดยใช้แบบสำรวจการใช้เวลาว่างเพื่อศึกษาความ

¹ พรพราว จันทร์อุย เย็น, "การเปรียบเทียบลัพธ์ผลทางการเรียนคณิตศาสตร์ระหว่างนักเรียนรอบเข้า และนักเรียนรอบบายชั้นปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลนราธิวาลกรุงเทพ (วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต แผนกประชุมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514)

ลัมพันธ์ระหว่างอาชีพ รายได้ การศึกษาของผู้ปักกรอง และความคาดหวังเกี่ยวกับชีวิตในอนาคต กับกิจกรรมการใช้เวลาว่าง และศึกษาเบรียนเที่ยวน้ำหนักการใช้เวลาว่างของนักเรียนสองผลิตชายกับหญิง สวนกลางกับสวนภูมิภาค และนักเรียนต่างผลักกัน สรุปผู้ดูแล

1. นักเรียนสองผลิตใช้เวลาว่างทำกิจกรรมแต่ละระดับกิจกรรมแตกต่างกัน
2. นักเรียนสองผลิตส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างอยู่กับบ้านโดยซักๆ ทำความสะอาดบ้าน ถางภาษะ และหุงอาหาร สวนคุณการเรียน ทำการบ้าน และทบทวนบทเรียนที่เรียนมาแล้ว และคุณการพักผ่อน ความการฟังวิทยุ อ่านหนังสือพิมพ์ วารสาร หนังสืออ่านเล่น ดูโทรทัศน์ และรองเพลง
3. นักเรียนสองผลิตส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างขณะอยู่ที่โรงเรียน ไม่เคยและไม่เคยไปไหนก็พำก่อนบุกประทุม
4. นักเรียนสองผลิตส่วนใหญ่คุยกันเรื่องการเรียนก่อ ขาวที่น่าสนใจ บทเรียน การบ่รร哥บอาชีพ เพลงและดนตรี
5. ในระหว่างการเดินทางไปกลับจากบ้านและโรงเรียน ส่วนใหญ่ใน แหล่งท่องเที่ยว ฯ ระหว่างทาง
6. ในวันหยุดมักใช้เวลาว่างฟังวิทยุมากกว่าปกติ
7. นักเรียนสองผลิตส่วนใหญ่ครรุกิจกรรมค้างคืนกีฬา และวิชาการที่ทางโรงเรียนจัดให้
8. นักเรียนสองผลิตในสวนกลางกับสวนภูมิภาค ชายกับหญิง และนักเรียนที่เรียนต่างผลักกัน มีนำ้นักการทำกิจกรรมบางอย่างในเวลาว่างแตกต่างกัน¹

¹ โภเนศ จันทร์เกษ, "การใช้เวลาว่างของนักเรียนสองผลิตระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย" วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

5. อั้งนและภารใช้ความแปรปรวนพหุคในภารวิเคราะห์ชอนุที่เกี่ยวข้องกับ ภานภารศึกษา

มีภารวิจัยไม่ว่าจะเป็นมีภารทางภารศึกษา จิตวิทยาหรืออีกหลาย ๆ เรื่องที่ต้องภารศึกษาตัวแปรหลาย ๆ ตัว พร้อมๆ กันในเวลาเดียวกัน ในกรณีที่เราใช้ภารทดสอบนัยสำคัญเบริเอต (Univariate) คือใช้ t-test หรือ F-test มาทดสอบเร้าก็จะทำบุญ (series) ของภารทดสอบความมีนัยสำคัญโดยมี 1 ภารทดสอบคือ 1 ตัวแปร แต่ถ้าเราจะเปรียบเทียบผลจากการพิจารณาตัวแปรเดียวกันในเวลาเดียวกัน จากภารศึกษาตัวแปรที่ละตัวไปเบนนัยเบริเอต อาจจะไม่สามารถตอบคำถามแก่เราได้ ยังไวนันในบุญเบริเอต ซึ่งเป็นภารศึกษาที่พิจารณาตัวแปรตัวใดตัวหนึ่งนั้นอาจมีผลของตัวแปรอื่นรวมอยู่ด้วย เราจึงเป็นต้องนิรบภารเพื่อศึกษาถึงความแคลกรทางระหว่างกลุ่มในเหตุของตัวแปรตามหลาย ๆ ตัว เพื่อพิจารณาตัวแปรเหล่านั้นพร้อมๆ กัน การทดสอบนัยสำคัญของมัลติเบริเอต (Multivariate) จะดูดองความตูกประสังกันๆ ให้

วิธีการทางมัลติเบริเอตมีขั้นตอนดังนี้ 1. สอดคล้องกับทางบุญเบริเอต² การวิเคราะห์ทางมัลติเบริเอต นักมีภารรวมເອຫດเชิงลึกทาง 2. ทางสถิติมาใช้ แม้ในมีภารทางบุญเบริเอต ยังคงอาศัยความรู้เกี่ยวกับความเป็นอิสระ (Independence) ของมัลติเมลติกนิพ และความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างบากตี และองค์มีภารกับของตัวแปรตาม

¹ Maurice M. Tasuoka, Multivariate Analysis Techniques

Education and Psychology Research, (New York: John Wile & Sons, Inc, 1971) P. 89.

² Neil H. Timm, Multivariate Analysis With Application in Education and Psychology. (California: Monterey 1975), P.5.

ตั้งนั้นในกรณีอย่างมัลติแวริเอต ก็ยังคงเป็นไปตามกฎที่ว่ากลุ่มตัวอย่างท้องมีการกระจายเป็นอิสระ และมาจากการเดียวกัน (Independent and Identically Distribution) ซึ่งเราพิจารณาข้อมเขตของมัลติแวริเอต ทั้งนี้

1. เราสนใจเกี่ยวกับเซ็ตของบุคคลขนาด n คน ซึ่งแต่ละคนมีคุณสมบัติทาง ๆ p ทั้งหมด และที่เรียกว่า "มัลติแวริเอต" ก็เป็นลักษณะการแปรรวมกันของทั้งหมด ไม่ใช่ลักษณะของขนาดเซ็ต
2. ทั้งหมดทาง ๆ มีความเกี่ยวของสัมพันธ์กันในตัวของมันเอง จนเราไม่สามารถแยกตัวให้ตัวหนึ่งหรือมากกว่านั้นออกจากกันได้ และไม่สามารถจัดให้มันเป็นก้าของมันเองได้ ทั้งหมดนั้นก็ต้องจัดมาร่วมอยู่ด้วยกัน¹

การทดสอบนัยสำคัญกรณีสองกลุ่ม

การทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระกันในยูนิแวริเอต (Univariate) มักใช้ค่าอัตราส่วน t (Student's t) ลักษณะในการนี้ มัลติแวริเอต (Multivariate) การทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม นั้น ไฮเตลลิง (Hotelling 1931) เป็นผู้พัฒนาสูตร ไฮเตลลิง T^2 ขึ้นมาใหม่ ลักษณะคล้าย (Analogue) กับค่าอัตราส่วน t ในการวิเคราะห์แบบทวีแปรเพิ่ม (Univariate Analysis)

¹ Kendall M. G., A Course in Multivariate Analysis (London:

Charles Griffin, 1968) P. 105.